

31996F0197

13.3.1996

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 63/8

WSPÓLNE DZIAŁANIE
z dnia 4 marca 1996 r.
przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie rozwiązań dotyczących
ruchu tranzytowego w portach lotniczych

(96/197/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. K.3 ust. 2 lit. b),

Artykuł 1

uwzględniając inicjatywę Republiki Francuskiej z dnia 23 lutego 1995 r.,

Do celów niniejszego wspólnego działania „tranzytowa wiza lotniskowa (ATV)” oznacza zezwolenie udzielane obywatelom niektórych państw trzecich, w drodze wyjątku od zasady wolnego tranzytu ustanowionej w załączniku 9 do chicagowskiej Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, dla tranzytu przez międzynarodowe obszary portów lotniczych Państw Członkowskich.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

określenie warunków wjazdu oraz przemieszczania się obywateli państw trzecich na terytorium Państw Członkowskich oraz zwalczanie nielegalnej imigracji obywateli państw trzecich są przedmiotem wspólnego zainteresowania, zgodnie z art. K.1 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu;

1. Tranzytowa wiza lotniskowa jest wystawiana przez służby konsularne Państw Członkowskich.

trasa lotnicza, w szczególności gdy obejmuje wnioski o zezwolenie na wjazd lub faktyczny wjazd w trakcie tranzytu lotniskowego, stanowi istotną drogę napływu przybyszów w szczególności z punktu widzenia nielegalnego osiedlenia się ich na terytorium Państw Członkowskich; należy poszukiwać sposobów poprawy kontrolowania tej trasy;

2. Warunki wydawania tranzytowych wiz lotniskowych są ustalane przez każde z Państw Członkowskich po przyjęciu przez Radę kryteriów w zakresie warunków wstępnych dla uzyskania i wydawania takich wiz.

załącznik 9 do chicagowskiej Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym ustanawia zasadę wolnego tranzytu przez międzynarodowe obszary portów lotniczych; Państwa mogą jednak czynić wyjątki od tej ogólnej zasady, notyfikując to Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i wymagając posiadania lotniskowej wizeny tranzytowej; korzystanie z tej możliwości należy w miarę możliwości ograniczać, by unikać zbędnych utrudnień dla rozwoju transportu lotniczego;

Służby konsularne muszą w każdym przypadku zapewnić, że nie istnieje żadne zagrożenie dla bezpieczeństwa albo zagrożenie związane z nielegalną imigracją. Muszą one przede wszystkim uzyskać pewność, że wniosek o wydanie tranzytowej wizeny lotniskowej jest uzasadniony na podstawie dokumentów złożonych przez osobę składającą wniosek i że dokumenty te, na tyle, na ile jest to możliwe, gwarantują jej wjazd do państwa przeznaczenia, w szczególności poprzez okazanie wizeny tam, gdzie jest to wymagane.

harmonizacja polityk Państw Członkowskich w tej dziedzinie jest zgodna z celami Traktatu dotyczącymi bezpieczeństwa i kontroli w odniesieniu do nielegalnej imigracji, przyczyniając się jednocześnie do harmonizacji warunków konkurencji między liniami lotniczymi a portami lotniczymi w Państwach Członkowskich;

3. Z mocą od wejścia w życie przepisów zawartych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. określającego jednolity formularz wizowy⁽¹⁾, Państwa Członkowskie wydają tranzytowe wizeny lotniskowe stosując jednolity wzór formularza wizowego określony w tym rozporządzeniu.

sprawa ta nie dotyczy wiz wymaganych podczas przekraczania granic zewnętrznych Państw Członkowskich i dlatego też nie jest objęta postanowieniami art. 100c ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską; jednakże leży ona we wspólnym interesie i mogłaby być załatwiana w sposób bardziej efektywny przy zastosowaniu środków objętych wspólnym działaniem;

Artykuł 3

Państwom Członkowskim niedysponującym rozwiązaniami dotyczącymi wiz lotniskowych należy zapewnić czas wystarczający na ich opracowanie,

Każde Państwo Członkowskie wymaga przy przekraczaniu międzynarodowego obszaru w portach lotniczych usytuowanych na jego terytorium tranzytowej wizeny lotniskowej od obywateli państw trzecich objętych wspólnym wykazem załączonym do

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 14.7.1995, str. 1.

niniejszego wspólnego działania, którzy nie posiadają jeszcze wizy wjazdowej lub tranzytowej danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 4

Państwo Członkowskie może przewidzieć wyjątki od wymogu posiadania tranzytowej wizy lotniskowej w odniesieniu do obywateli państw trzecich objętych wspólnym wykazem załączonym do niniejszego wspólnego działania, w szczególności w stosunku do:

- członków załóg statków powietrznych i morskich,
- posiadaczy paszportów dyplomatycznych, urzędowych lub służbowych,
- posiadających zezwolenie na pobyt lub równoważne dokumenty wydane przez Państwo Członkowskie,
- posiadaczy wiz wydanych przez Państwo Członkowskie lub przez państwo będące stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Artykuł 5

Każde Państwo Członkowskie decyduje, czy powinno wymagać tranzytowych wiz lotniskowych od obywateli państw nie objętych wspólnym wykazem załączonym do niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 6

Każde Państwo Członkowskie określa rozwiązania dotyczące tranzytu lotniskowego stosowane wobec osób o statusie bezpieczeństwa oraz uchodźców.

Artykuł 7

W ciągu 10 dni od wejścia w życie niniejszego wspólnego działania Państwa Członkowskie notyfikują innym Państwom

Członkowskim i Sekretariatowi Generalnemu Rady środki podjęte na podstawie art. 4, 5 i 6. Środki te zostają opublikowane, dla informacji, w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 8

Każdego roku Urząd Przewodniczącego Rady opracowuje sprawozdanie o postępie dokonanym w zakresie harmonizacji rozwiązań dotyczących tranzytu lotniskowego w Unii.

Rada bada każdą propozycję dotyczącą zmian w wykazie załączonym do niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 9

Niniejsze wspólne działanie nie stanowi przeszkody dla ściślejszej harmonizacji tranzytu między niektórymi Państwami Członkowskimi, rozszerzającego swój zakres poza wspólny wykaz załączony do niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 10

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie pierwszego dnia szóstego miesiąca następującego po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym.

Jednakże w przypadku Danii, Finlandii i Szwecji wchodzi ono w życie pierwszego dnia 18 miesiąca po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 marca 1996 r.

W imieniu Rady

P. BARATTA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Afganistan	Iran
Etiopia	Nigeria
Erytrea	Somalia
Ghana	Sri Lanka
Irak	Zair
